

[Handelsministeren.]

ind for en blank Afvisning af at gaa med til at opfylde Valutalovens § 7, i hvilken der udtrykkelig staar, at en nøjere Udformning af Toldlovens Positioner vil være at forberede, for at der ved Valutaafleveringspligtens Ophør kan være tilvejebragt saadanne Foranstaltninger, som kan tjene til Fremme af den gunstigst mulige Import- og Valuta-Situation. Ikke des mindre har det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu den Dristighed at angribe mig for ikke at have villet handle i Overensstemmelse med Valutalovens Forudsætninger. Jeg tilbageviser alle Beskyldninger i saa Henseende, og jeg gør det med Rette.

I Fortsættelse af, hvad jeg her har oplyst om Venstres og de Konservatives Holdning, tillader jeg mig at spørge Oppositionen: Har de to Partier ikke i Fællesskab dikteret Regeringen denne § 7 under Forhandlingerne om den sidste Valutalov, og har det ikke været deres forenede Hensigt, at Ordene i Paragraffen skulde have Gyldighed ogsaa for dem selv, eller har hele Paragraffen faktisk kun været et Udtryk for Bestræbelser for at narre hinanden? Jeg spørger her ikke uden Holdepunkt for logiske Slutninger. Jeg har allerede oplyst, hvorledes det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal stillede sig til Paalægget til Regeringen om at gaa ind for en Gennemgang af Toldlovens Positioner, da hans egen Medvirken ønskedes. Den Gang gav han et blankt Afslag, han vilde ikke, som han selv havde foreskrevet det i § 7, være med til blot at drøfte Toldproblemet, før Afleveringspligten var ophævet, uagtet han faa Uger i Forvejen selv havde været med til at diktere Regeringen, at den, inden Afleveringspligtens Ophævelse kunde finde Sted, skulde gaa ind for en Prøvelse af Toldspørgsmaalet. Men ikke nok dermed: da saa et positivt Forslag om Ændringer i Toldloven forelaa her paa Rigsdagens Bord, nægtede Venstre pure at have noget dermed at gøre. Venstre afviste blankt Regeringens Forslag, Venstre afviste det baade i fiskal og beskæftigelsesmæssig Betydning, og Afvisningen skete ikke paa Grundlag af saglige Uoverensstemmelser om Enkeltheder i Forslaget. Nej, Forslaget fik en principiel Afvisning uden Ledsagelse af den svageste Antydning af, hvad Venstre i øvrigt reelt har ment med Bestemmelserne i Valutalovens § 7. Jeg tager derefter ikke i Betænkning at sige, at Venstre nu faktisk har stemplet denne Paragraf som en Humbugs-Paragraf, en Art Narresut, som de Konservative har faaet stukket ud i en given

Situation, men som Venstre aabenbart aldrig har ment noget alvorligt med. Man skal blade længe i den politiske Historie for at finde et Sidestykke til, hvad man her har set. De to Oppositionspartier demonstrerer i Maj Maaned under Forhandlingerne om Valutaloven overfor Regeringen deres Enighed og Villie til at være med i et positivt Arbejde for at faa tilvejebragt saadanne Foranstaltninger af forskellig Art, at Valutaafleveringspligten kan blive ophævet og Valutacentralens Arbejdsomraade kan blive indskrænket o. s. v. De to Oppositionspartier bestemmer selv Ordlyden af den § 7, i hvilken det paalægges Regeringen at foretage det, som de anser for paa krævet, men da det kommer til Stykket, nægter Venstre pure at forhandle Toldspørgsmaalet i Valutaudvalget, inden Afleveringspligten er bortfaldet; der tages ikke det mindste Hensyn til, at Valutalovens § 7 udtrykkelig foreskriver, at Forhandlingerne skal finde Sted, før Afleveringspligten kan ophøre. Da saa Afleveringspligten er ophørt, og Regeringen har fremsat Forslag om Ændringer i Toldlovens Positioner, erklærer Venstre, som sagt, kategorisk, at der ikke kan være Tale om, at Partiet vil yde sin Medvirken til nogen Ændring og stiller ikke i Udsigt, at man vil gaa med til andre Ændringer af Toldlovens Beskyttelsessatser. Paa samme Tid stiller det andet Oppositionsparti, det konservative Folkeparti, sig paa det Standpunkt, at man skal gaa endnu videre end af Regeringen foreslaaet — der skal paalægges endnu mere Told af forskellig Art, siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Mon Oppositionspartier, der angriber en Regering med det Maal for Øje at faa den styrtet for selv at kunne overtage Ansvaret for Statens Styrelse, nogen Sinde har været saa uenige om et positivt Regeringsprogram, som Venstre og Konservative her har aabenbaret at være? Forholdet er tydeligt nok dette, at de indbyrdes fordømmer hinandens Standpunkter. De Konservative proklamerer Toldbeskyttelses-Politik som det eneste rigtig virkningsfulde, medens Venstre stempler Toldbeskyttelsesforanstaltninger som egnet til kun at gøre Skade, at gøre ondt værre. Ja, Venstre er naaet til nu at angribe Regeringen og Regeringspartierne, fordi de overhovedet er gaaet med til disse Foranstaltninger. Stillet overfor en saa sagligt uenig Opposition havde Regeringen fornuftigvis ikke noget Valg. Den maatte selv til sidst træffe sine Dispositioner, og dette har den gjort, men man skal ikke herefter vente, at Regeringen gaar ind for nye og